

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย สมัยกรุงศรีอยุธยา และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น การจัดการศึกษาในประเทศของเรายังไม่ได้มีการกำหนดให้แน่นอนลงไป การเล่าเรียน และสถานที่เรียนเป็นเรื่องส่วนตัวโดยมาก¹ ผู้ที่มีความประสงค์จะศึกษาเล่าเรียนก็มักจะไปศึกษาที่วัด ซึ่งมีพระเป็นผู้ให้การศึกษา สำหรับการดำเนินการให้การศึกษาของวัดทั้งหมดอยู่ภายใต้การควบคุมของสมภารเจ้าวัด ดังมาติกาการศึกษา มาติกาที่ 3 ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า² ครู ครูใหญ่คือสมภารเจ้าวัด แทบทุกองค์เป็นผู้ทรงวิชาทั้งภาษาไทยและภาษาบาลี ครูรองคือพระลูกวัดทั้งหลาย

การให้การศึกษาของครู โดยทั่วไปแล้วมุ่งเน้นในด้านพุทธิศึกษาและจริยศึกษา³ วิธีการสอนส่วนใหญ่ มักจะเน้นการท่องจำอรรถกถา ความสำเร็จของการเรียนการสอน มักจะวัดความสามารถในการจำของนักเรียนตามเรื่องราวที่ครูได้สอนไป ครูได้รับการยกย่องว่าเป็นเลิศในวิชาที่สอน ดังนั้นสิ่งที่ครูสอนจึงมักจะได้รับการยกย่องและถือว่าถูกต้อง

---

¹ พระพนิตยสารวิเทศ, "ประวัติการศึกษาของประเทศสยาม" วิทยาคารย, 39 (มกราคม 2473 - ธันวาคม 2474), 1334.

² กระทรวงศึกษาธิการ, "มาติกาการศึกษา" ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2433 - 2507, (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2507), หน้า 12.

³ ถวิล สุริยนต์ และคนอื่น ๆ, "บทที่ 6 ประวัติการศึกษาไทยโดยสังเขป แผนการศึกษารวมทั้งประวัติและวิธีดำเนินการ" ประมวลความรู้ชุดครูประถม 6 วิชา, (พระนคร : สื่อการคำ, 2501), หน้า 124.

เสมอ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์อยู่ในระดับสูงสุด โดยถือว่าครูเป็นปูชนียบุคคลอันควรที่จะเคารพสักการะด้วยความจริงใจ

สมัยต่อมาจนถึงปัจจุบัน ไทยได้รับอารยธรรมจากตะวันตก แต่ด้วยความแตกต่างกันในปรัชญาการศึกษา วิธีจัดการศึกษา และการเรียนการสอน จึงสร้างปัญหาสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งความมุ่งหมายของการศึกษาก็เปลี่ยนไปเป็นความต้องการฝึกคนเข้ารับราชการ ครูเริ่มเปลี่ยนฐานะจากพระมาเป็นฆราวาส ซึ่งมีฐานะเป็นข้าราชการ ซึ่งการเป็นข้าราชการถือเป็นอาชีพ (Official holding is a Vocation)¹ ดังนั้นการสอนจึงกลายเป็นอาชีพ และอาชีพครูก็ได้ขยายวงกว้างออกไปทุกที่ บุคคลที่มาประกอบอาชีพครูโดยทั่วไปมักมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่สู้จะดี การเข้าศึกษาในระยะแรกก่อนการเป็นครู ก็ไม่มีโอกาสที่จะศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จคุณวุฒิที่สูงพอสมควร ดังนั้นเมื่อออกมาเป็นครูก็ได้รับเงินเดือนอยู่ในอัตราต่ำ ทั้งนี้เพราะวิชาชีพครูยังผูกพันอยู่กับวุฒิมัธยม ซึ่งทำให้ครูต้องดิ้นรนเพื่อการดำรงชีพในสังคมเป็นอย่างมาก และเมื่อใดก็ตามหากเกิดความผันผวนทางเศรษฐกิจ ค่าครองชีพสูงขึ้นก็จะทำให้ครูต้องประสบปัญหามากขึ้นเป็นลำดับ

ข้อยืนยันถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครู จะเห็นได้จากผลการวิจัยของ ก.พ. เมื่อปี พ.ศ. 2518² พบว่า ข้าราชการโดยทั่วไปมีรายได้³ ไม่สมดุลงบกับรายจ่าย

¹ H.H. Gerth and C. Wright Mill, From max weber. Essay in Sociology, A galaxy Book, (New York : Oxford University press, 1958), P. 198.

² เอกสารการวิจัยของสำนักงาน ก.พ. เกี่ยวกับสภาพรายได้รายจ่ายของข้าราชการ พ.ศ. 2518.

³ รายได้ หมายถึง รายได้จากทางราชการ เช่น เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าบ้าน ค่าเล่าเรียนบุตร เป็นต้น ไม่รวมรายได้ของคู่สมรส.

ข้าราชการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตั้งแต่ระดับ 1 ถึงระดับ 6 มีรายได้ขาดดุลย์ กล่าวคือ ในส่วนกลางขาดดุลย์ร้อยละ 41.57 ส่วนภูมิภาคขาดดุลย์ร้อยละ 31.78 ซึ่งเมื่อเฉลี่ยทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคแล้วจะขาดดุลย์ร้อยละ 37.02 โดยมีร้อยละของการขาดดุลย์สูงสุดในระดับ 2 (ร้อยละ 53.77) รองลงไปคือ ระดับ 4 (ร้อยละ 52.16) ระดับ 1 (ร้อยละ 42.09) ระดับ 5 (ร้อยละ 40.33) ระดับ 3 (ร้อยละ 36.65) มีข้าราชการระดับ 6 ขาดดุลย์น้อยที่สุด คือ ร้อยละ 12.04 ครูส่วนใหญ่ซึ่งเป็นครูที่สอนในระดับประถมศึกษาและมีขมศึกษา เป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับ 4 ลงมา จึงขาดดุลย์สูงเท่ากับข้าราชการโดยทั่วไปดังกล่าว ดังนั้นหากปล่อยให้รายได้หรืออัตราเงินเดือนที่ได้รับขัดแย้งกับสภาพความเป็นจริง จนทำให้ครูส่วนใหญ่ต้องมีหนี้สินนั้นย่อมจะมีผลกระทบต่อการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะครูจำเป็นต้องดิ้นรนเพื่อฐานะทางเศรษฐกิจ ด้วยความพยายามที่จะหารายได้พิเศษในทางอื่น การให้ความสนใจต่อนักเรียนย่อมจะลดน้อยลง อุดมการณ์ในวิชาชีพก็เริ่มเสื่อมลงในที่สุดสังคมก็จะขาดความเชื่อถือในตัวครู

การแก้ปัญหาเพื่อให้ครูมีชีวิตที่ดีขึ้นนั้น หนทางหนึ่งก็คือ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่สมรรถภาพ สามารถคุ้มครองรักษาสิทธิของครูและส่งเสริมความก้าวหน้าให้แก่ครูที่เป็นครูได้อย่างจริงจัง อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนี้เรามีสถาบันวิชาชีพครูที่นับได้ว่าเป็นสถาบันที่ใหญ่และสามารถครอบคลุมครูได้อย่างทั่วถึงก็คือคุรุสภา ซึ่งสถาบันวิชาชีพเหล่านี้ได้ถือกำเนิดขึ้นมาด้วยผลบังคับทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 โดยมีหลักการสำคัญที่จะให้ครูประกอบอาชีพครูต้องเข้ามารวมในสถาบันวิชาชีพครูหรือคุรุสภา ดังจะเห็นได้จากคำปราศรัยของจอมพลถนอม กิตติขจร ในที่ประชุมครูในวันเปิดประชุมสามัญคุรุสภา ประจำปี 2510 ว่า "การตราพระราชบัญญัติครูใหม่กำเนิดคุรุสภา

¹ เยื่อ วิชัยดิษฐ์ "คณะกรรมการคุรุสภา" ใน อมร รักษาสัตย์ และ โสรัจ สุจริตกุล การบริหารงานบุคคลในประเทศไทย (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2514), หน้า 165.

ขึ้นมา ก็ด้วยความมุ่งหมายที่จะยกย่องส่งเสริมอาชีพครูให้มั่นคง ให้สมกับที่เป็นอาชีพ
ชั้นสูง ซึ่งต้องรับผิดชอบต่องาน ให้ครูได้รวมอยู่ในหน้าที่สถาบันอาชีพครู เพื่อ
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่มีการแตกแยก" และอำนาจหน้าที่ของคุรุสภาโดยทั่วไป
ไปตามมาตรา 6 แห่งกฎหมายว่าด้วยครูมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมทางวิชาการ และ
เทคนิคในอาชีพ คูณในเรื่องจรรยาบรรณสำหรับอาชีพครู รักษาผลประโยชน์
ของครู ส่งเสริมสวัสดิการก็มีหน้าที่พิเศษตามนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการบริหาร
งานบุคคลของข้าราชการครู

จากอดีตถึงปัจจุบัน แม้ว่าคุรุสภาจะได้พยายามดำเนินงานตามบทบาทและ
จัดกิจกรรมเพื่อบริการและอำนวยความสะดวกให้แก่ครูสักเท่าใดก็ตาม ก็ยังไม่เป็น
ที่พอใจของครูบางคนและความไม่พอใจนั้นจะมีมากขึ้น ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก
บทบาทและกิจกรรมของคุรุสภามีมากมายจนไม่อาจบริการ อำนวยความสะดวกและ
สนองความต้องการของครูได้อย่างเต็มที่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง อาจจะ
เนื่องมาจากจำนวนครูที่เป็นสมาชิกคุรุสภาเพิ่มมากขึ้นด้วย จากสถิติ ปี พ.ศ. 2518
มีครูที่เป็นสมาชิกคุรุสภาถึง 350,116 คน¹ ความไม่พอใจของครูบางคนได้แสดง
ออกมาในรูปของการวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งมักจะปรากฏในเอกสาร วารสาร หนังสือ
พิมพ์ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ อยู่เสมอและนับวันจะมีมากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ภายหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2516 ถึงกับ
ได้มีการเปิดอภิปรายเรื่อง "อนาคตคุรุสภา" ที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
ในวันที่ 14 มกราคม 2517 ในการอภิปรายครั้งนี้ผู้อภิปรายได้อ้างว่า เนื่องมา
จากพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2509
ทำให้มีหน่วยงานหนึ่งขึ้นมารักษาผลประโยชน์ของครู คือ คุรุสภา แต่ก็ปรากฏว่าใน
ลักษณะการบริหารที่แท้จริงแล้ว คุรุสภากลายเป็นหน่วยงานที่กดขี่และปิดบังผลประโยชน์

¹ คุรุสภา, รายงานแถลงผลงานของคุรุสภา ประจำปี 2518, (กรุงเทพฯ
มหานคร : สื่อการคา, 2518), หน้า 2.

โยชน์ของครูและในวันที่ 16 มกราคม 2517 ซึ่งเป็นวันครู ศูนย์นักศึกษาครูแห่ง ประเทศไทยและสหภาพครูแห่งประเทศไทยได้กล่าวโจมตี และออกแถลงการณ์ โดยมีสาระสำคัญในทำนองเดียวกันพร้อมทั้งทำหนังสือกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี มีข้อเรียกร้องรวม 2 ข้อ คือ

1. ให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2509

2. ให้มีการเลือกตั้งผู้แทนครู ซึ่งไม่ใช่ผู้บริหารโดยเร็ว เพื่อพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติครูฉบับใหม่ แลวนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณานำมาใช้เป็นกฎหมายของครูต่อไป¹

ในระยะเวลาใกล้เคียงกัน คือในวันที่ 25 มิถุนายน 2517 คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงศึกษาธิการให้แต่งตั้งคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา² คณะกรรมการที่ได้แต่งตั้งขึ้นมานั้นส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการสาขาต่าง ๆ ซึ่งได้เสนอแนวคิดที่จะให้ครูสภาได้เปลี่ยนแปลงบทบาทอำนาจหน้าที่เสียใหม่ โดยได้กล่าวว่า³ องค์การหรือสมาคมวิชาชีพครูในปัจจุบันคือครูสภา ไม่สามารถให้ความคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของครูอย่างมีประสิทธิภาพได้ เพราะมีโครงสร้างที่แบ่งกันไว้เอง กล่าวคือ ครูสภามีฐานะและอำนาจหน้าที่คือ ราชการกิ่งองค์การอาชีพต้องทำหน้าที่สองประการซึ่งขัดแย้งกันคือ คุ้มครองสิทธิและ

¹ครูสภา, 30 ปีของครูสภา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว, 2518), หน้า 159.

²สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, การปฏิรูปการศึกษา รายงานของคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 4.

³เรื่องเดียวกัน, หน้า 141.

ผลประโยชน์ของครูแต่ในขณะเดียวกันก็เป็นผู้บังคับบัญชาของครู โดยการพิจารณา
 ความสำเร็จและความชอบและลงโทษเมื่อครูกระทำผิด คณะกรรมการอำนวยการส่วน
 หนึ่งประกอบด้วยผู้บังคับบัญชาระดับสูงในกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ รัฐมนตรี
 ปลัดกระทรวง และอธิบดีกรมต่าง ๆ ครูสภาจึงมีแนวโน้มที่จะเป็นนายเหนือครูมาก
 กว่าที่จะเป็นตัวแทนพิทักษ์สิทธิและผลประโยชน์ของครูอย่างแท้จริง

ปัญหาที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่งคือ ปัญหาครูถูกไล่ออกในปลายปีการศึกษา
 2516 ครูโรงเรียนราษฎร์ถูกไล่ออกจากงานโดยไม่เป็นธรรม จำนวน 564 คน¹
 ปัญหานี้ ศูนย์และสมาคมต่าง ๆ เช่น ศูนย์พิทักษ์สิทธิครูแห่งประเทศไทย ศูนย์นัก-
 ศึกษาครูแห่งประเทศไทย สมาคมครูนครหลวง เป็นต้น ได้ยื่นมือเข้ามาเกี่ยวข้องกับ
 โดยได้เคลื่อนไหวและเร่งเร้าให้กระทรวงศึกษาธิการรีบแก้ไขปัญหาคือที่เกิดขึ้นนี้โดย
 เร็ว ในที่สุดครูสภาและกระทรวงศึกษาธิการสามารถแก้ไขปัญหาคือได้อย่างไรก็ดี
 หากวิเคราะห์ถึงปัญหาคือกล่าวนี้ ก็จะพบว่าสาเหตุประการสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาคือ
 คือ ขอบกพร่องพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 ที่ไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับการ
 การจ้างครูไว้ เพียงแต่ให้เจ้าของโรงเรียนและให้ครูมีสัญญาจ้างต่อกันตามกฎหมาย
 กระทรวงขอ 20 เท่านั้น สัญญาที่ตกลงกันเป็นสัญญาระหว่างเจ้าของโรงเรียนกับ
 ครู และไม่ได้ให้ผลการคุ้มครองในสัญญาไว้ด้วย ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องไปอาศัยกฎ-
 หมายแรงงานแทน ซึ่งกฎหมายนี้ก็ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับสภาพการทำงานทั่วไป
 ซึ่งจะนำมาใช้กับครูไม่ได้ทุกกรณี เมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาคือจึงมักเกิดขึ้นเสมอ ประกอบ
 กับครูสภาในฐานะที่เป็นสถาบันวิชาชีพครูที่ได้ออกตั้งขึ้นถูกต้องตามกฎหมายและเป็นที่ยอมรับ
 อย่างเป็นทางการ โดยฝ่ายบริหาร ก็ได้แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าได้ให้ความ
 ความสนใจในการพิทักษ์ผลประโยชน์ของครูอย่างจริงจัง และไม่เคยนำระบบการ
 ร่วมมือเพื่อการต่อรอง (Collective Bargaining) มาใช้ เมื่อเป็นเช่นนี้

---

¹ ฝ่ายวางแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, การศึกษา
 ของเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (เอกสารโรเนียว :
 2518), หน้า 13.

การเดินขบวน การชุมนุมประท้วง การหยุดงานหรืออื่น ๆ ย่อมเกิดขึ้นได้เสมอ เมื่อไม่มีเหตุการณ์ทางการเมืองมาบังคับ

สำหรับข้อเสนอของศูนย์และสหภาพครูต่างๆ นักวิชาการตลอดจนปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นและแก้ไขไปแล้วก็ตาม ครูสภาก็ยังไม่ค่อยแน่ใจว่า สมาชิกในสถาบันวิชาชีพครูจะคิดอย่างไร ดังนั้นจึงได้มีการจัดสัมมนาขึ้นเพียงกลุ่มย่อย ๆ ในระหว่างวันที่ 19-23 มกราคม 2519 เกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยครู ฌ สวางคินวาส สมุทพรปราการ สรุปผลการประชุมเพื่อพิจารณารวบรวมการสัมมนาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยครู ซึ่งเป็นเอกสารเสนอต่อที่ประชุมสามัญครูสภาประจำปี 2519 (22-26 มีนาคม) มีดังนี้¹

สรุปผลการประชุม

เพื่อพิจารณารวบรวมผลการสัมมนาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยครู

-----

1. วิธีดำเนินการ

ที่ประชุมสัมมนา ฌ สวางคินวาส มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4

2. ชื่อและฐานะของครูสภา

ก. ให้มีสถาบันครูแห่งชาติเรียกว่า "ครูสภา" และมีฐานะเป็นนิติบุคคล

ข. ครูสภาประกอบด้วย

1. สมัชชาครู

2. คณะกรรมการบริหารครูสภา

¹ เอกสาร ส. 6/2519 สรุปผลการสัมมนาเพื่อแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยครู

3. อำนาจและหน้าที่ของคุรุสภา

ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2509 เป็นดังนี้

1. รับผิดชอบและให้ความเห็นในเรื่องนโยบายการศึกษาทั่วไป แก่กระทรวงศึกษาธิการและส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
2. ให้ความเห็นในเรื่องหลักสูตร แบบเรียน การสอน การอบรม การวัดผล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแก่กระทรวงศึกษาธิการ และส่วนราชการอื่นที่จัดการศึกษา
3. ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณและวินัยของครู พิจารณาลงโทษครูผู้ประพฤติผิด ตลอดจนพิจารณาคำร้องทุกข์ของครู
4. พิทักษ์รักษาและคุ้มครองผลประโยชน์ สิทธิและสวัสดิภาพของครู ตลอดจนส่งเสริมฐานะของครูให้มั่นคง
5. ช่วยเหลือครูและครอบครัวของครูให้ได้รับความอุปการะและสวัสดิการตามสมควร
6. ส่งเสริมความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และความสามัคคีของครู โดยจัดให้มีการอบรม ปาฐกถา การเผยแพร่ความรู้ การสโมสรและอื่น ๆ
7. ส่งเสริมและควบคุมดูแลการบริหารงานของคณะกรรมการคุรุสภาประจำจังหวัด
8. ส่งเสริมและควบคุมมาตรฐานอาชีพครูและออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู
9. ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูหรือพนักงานเทศบาลที่ทำการสอนในสถานศึกษา หรือข้าราชการส่วนจังหวัดตำแหน่งครู หรือข้าราชการกรุงเทพมหานครตำแหน่งครู หรือข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาล

ผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้การศึกษา

4. สมัชชาครู

ก. สมาชิกสมัชชาครู

1. สมาชิกสมัชชาครูเลือกจากสมาชิกครูสภาจังหวัด โดยเลือกจากสมาชิกครูสภากลุ่มกระทรวงศึกษาธิการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและโรงเรียนราษฎร์ กลุ่มละ 1 คน

สำหรับกรุงเทพมหานครเลือกจากสมาชิกครูสภากลุ่มกระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนราษฎร์กลุ่มละ 1 คน

2. ให้สมาชิกครูสภาของแต่ละจังหวัดทำการเลือกสมาชิกสมัชชาครูจากที่ประชุม

สำหรับกรุงเทพมหานครให้สมาชิกครูสภาของแต่ละกลุ่มเลือกสมาชิกสมัชชาครู

3. ให้สมาชิกสมัชชาครูมีอายุคราวละ 4 ปี

ข. การประชุมสมัชชาครู

1. การประชุมสามัญให้มีการประชุมสามัญปีละ 1 สมัย ไม่เกิน 15 วัน

2. การประชุมวิสามัญในกรณีที่มีเรื่องสำคัญเร่งด่วน ประธานสมัชชาครูจะเรียกประชุมได้ดังนี้

1. คณะกรรมการบริหารครูสภาร้องขอ
2. สมาชิกสมัชชาครูจำนวนไม่น้อยกว่า 50 คน ร้องขอ
3. ตำแหน่งประธานและรองประธานสมัชชาครู

ในสมัชชาครูเลือกประธานและรองประธานสมัชชาครูทุกสมัยประชุมสามัญประจำปี และให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกประธานและ

รองประธานสมัชชาครูในสมัยประชุมสามัญต่อไป

ค. อำนาจและหน้าที่ของสมัชชาครู

1. ให้ความเห็นชอบในการกำหนดนโยบายต่อคณะกรรมการบริหารคุรุสภา
2. ให้ความเห็นชอบในการกำหนดนโยบายต่อคณะกรรมการบริหารคุรุสภา
3. ออกกฎหมายขอมบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานของสมัชชาครู
4. ตรวจสอบ ชักถาม และควบคุมการบริหารงานของคณะกรรมการบริหารคุรุสภา
5. เสนอความคิดเห็นเพื่อให้คณะกรรมการบริหารคุรุสภาดำเนินการ

5. คณะกรรมการบริหารคุรุสภา

ก. คณะกรรมการบริหารคุรุสภา มี 30 คน ประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่ง 12 คน และกรรมการโดยเลือกตั้ง 18 คน

ข. กรรมการบริหารคุรุสภา โดยตำแหน่ง ได้แก่

1. รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ
2. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการ
3. อธิบดีกรมสามัญศึกษา
4. อธิบดีกรมพลศึกษา
5. อธิบดีกรมอาชีวศึกษา
6. อธิบดีกรมการฝึกหัดครู
7. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
8. เลขาธิการ ก.พ.
9. อธิบดีกรมการปกครอง

10. ผู้อำนวยการกองราชการส่วนท้องถิ่น
11. หัวหน้ากองการศึกษาประชาบาล
12. ผู้อำนวยการสำนักศึกษากรุงเทพมหานคร

ค. กรรมการโดยเลือกตั้ง ให้เลือกตั้งโดยสมาชิกครูจากสมาชิกสมาชิกครูแต่ละเขตการศึกษา เขตละ 1 คน รวม 12 คน และเลือกตั้งจากสมาชิกสมาชิกครูอีก 6 คน

ง. ให้คณะกรรมการบริหารคุรุสภาอยู่ในตำแหน่งเท่าที่อายุสมาชิกสมาชิกครู

6. ตำแหน่งเลขาธิการและรองเลขาธิการคุรุสภา

ให้คณะกรรมการบริหารคุรุสภาคัดเลือกและแต่งตั้งเลขาธิการและรองเลขาธิการ ให้ดำรงตำแหน่งได้คราวละ 4 ปี

สำหรับเจ้าหน้าที่อื่น คณะกรรมการบริหารคุรุสภาอาจมอบให้เลขาธิการคุรุสภาดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งก็ได้

7. คณะกรรมการบริหารคุรุสภาจังหวัดและคณะกรรมการบริหารคุรุสภากรุงเทพมหานคร

ก. ให้มีคณะกรรมการบริหารคุรุสภาจังหวัด จังหวัดละไม่เกิน 14 คน ประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่ง 2 คน และกรรมการโดยเลือกตั้ง 12 คน

ข. กรรมการบริหารคุรุสภาจังหวัดโดยตำแหน่ง ได้แก่

1. ศึกษาธิการจังหวัด
2. หัวหน้าส่วนการศึกษา

ค. กรรมการบริหารคุรุสภาจังหวัดโดยเลือกตั้ง

ให้เลือกตั้งจากสมาชิกคุรุสภา กลุ่มกระทรวงศึกษาธิการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดนั้น กลุ่มละ 3 คน รวม 12 คน

ง. คณะกรรมการบริหารคุรุสภากรุงเทพมหานคร มี 15 คน โดยให้สมาชิกคุรุสภากลุ่มกระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนราษฎร์ทำการเลือกตั้งกรรมการบริหารคุรุสภาจากกลุ่มของตน กลุ่มละ 5 คน

จ. ให้คณะกรรมการบริหารคุรุสภาจังหวัด และคณะกรรมการบริหารคุรุสภากรุงเทพมหานคร เลือกประธาน รองประธาน และเลขาธิการ

ฉ. ให้คณะกรรมการบริหารคุรุสภาจังหวัด และคณะกรรมการบริหารคุรุสภากรุงเทพมหานครมีอายุคราวละ 4 ปี

8. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารคุรุสภาจังหวัดและคณะกรรมการบริหารคุรุสภากรุงเทพมหานคร

กำหนดให้ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารคุรุสภา

9. สำนักงานคุรุสภาจังหวัด

ให้มีสำนักงานคุรุสภาจังหวัดและมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานจำนวนตามสมควร

10. เรื่องอื่น ๆ

ก. ให้คณะกรรมการบริหารคุรุสภาแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาได้ตามที่เห็นสมควรที่บัญญัติไว้ในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติครูให้ชัดเจน เช่น อำนาจหน้าที่ในการบริหารงานคุรุสภา เป็นต้น

ค. การเก็บค่าบำรุงสมาชิกคุรุสภาให้เป็นไปตามที่สมัชชาครูกำหนด

ง. บทลงโทษ การละเมิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีบทกำหนดโทษไว้ด้วย

จ. การเป็นสมาชิกภาพของสมาชิกคุรุสภา ตามกฎหมายว่าด้วยครู ให้พิจารณาปรับปรุง เช่นเดียวกับสถาบันอาชีพอื่น กล่าวคือเมื่อได้เป็นสมาชิกของคุรุสภาแล้วก็สมควรจะได้รับสิทธินั้นตลอดไป

หมายเหตุ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลควรประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีผู้แทนครูรวมอยู่ด้วย มีจำนวนพอสมควร

จากผลการสัมมนาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายگردังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า โครงสร้างของคุรุสภาได้เปลี่ยนไปจากเดิมมาก สำหรับบทบาทและกิจกรรมของคุรุสภาส่วนใหญ่คงเดิม บทบาทที่ได้อุ้เพิ่มเติมเข้ามาและน่าสนใจยิ่งก็คือ การส่งเสริมและควบคุมมาตรฐานอาชีพครูและออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู อย่างไรก็ตาม ผลการสัมมนายังมีทันใดดำเนินการต่อ เหตุการณ์บ้านเมืองก็ได้เปลี่ยนไปในวันที่ 6 ตุลาคม 2519 พระราชบัญญัติที่ได้ออกมาในภายหลังก็ได้เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารของคุรุสภาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลยุคปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน สำหรับบทบาทของคุรุสภาส่วนใหญ่คล้ายกับพระราชบัญญัติครูที่เคยใช้อยู่เดิม

กล่าวโดยสรุปแล้ว ประเด็นสำคัญที่สมาชิกคุรุสภาและนักวิชาการบางกลุ่มต้องการให้เปลี่ยนแปลงมีอยู่ 2 ประการสำคัญคือ โครงสร้างของคุรุสภาประการหนึ่ง บทบาทและกิจกรรมของคุรุสภาอีกประการหนึ่ง ซึ่งตามแนวของวิทยานิพนธ์ฉบับนั้น ผู้วิจัยมิได้ศึกษาถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของคุรุสภา หากแต่จะได้อ่านเน้นหนักไปโดยเฉพาะในเรื่องบทบาทและกิจกรรมของคุรุสภาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะเห็นว่า เป็นปัญหาสำคัญในอันที่จะส่งผลให้แก่สมาชิกคุรุสภาโดยตรง

อย่างไรก็ดี คำวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ แนวคิดต่าง ๆ ที่มีผู้เสนอไว้ ณ ที่ใดก็ตาม ตลอดจนการสัมมนาที่คุรุสภาได้จัดขึ้น ก็มิอาจที่จะให้คำตอบแก่คุรุสภาเพื่อปฏิบัติในทางหนึ่งทางใดได้อย่างมั่นใจ เท่ากับการวิจัย ซึ่งในขณะนี้ก็ยังมิได้มีผู้ใดทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทและกิจกรรมของคุรุสภาโดยตรง ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า เมื่อผลการวิจัยครั้งนี้ออกมา ก็จะเป็นคำตอบให้แก่คุรุสภาได้ดีที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูในภาคใต้เกี่ยวกับบทบาทและกิจกรรมของคุรุสภา

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูในภาคใต้เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของคุรุสภา โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและกิจกรรมของคุรุสภา

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูในภาคใต้เกี่ยวกับความต้องการของครูที่มีต่อบทบาทและกิจกรรมของคุรุสภา

4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูในภาคใต้ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน และวุฒิต่างกันเกี่ยวกับบทบาทและกิจกรรมของคุรุสภา

สมมุติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่า

1. ครูประจำการ กับผู้บริหารการศึกษาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและกิจกรรมของคุรุสภาต่างกัน

2. ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า กับครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและกิจกรรมของคุรุสภาต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้ จะเกี่ยวกับบทบาทและกิจกรรมของคุรุสภาในภาคใต้ซึ่งมีทั้งหมด 14 จังหวัด เท่านั้น

2. การวิจัยนี้มุ่งศึกษารolesและกิจกรรมของคุรุสภาในด้าน

2.1 วิชาการ

2.2 สวัสดิการ

2.3 การบริหารงานบุคคลแทน ก.พ. และ ก.จ.

3. กลุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างไว้ดังนี้

3.1 ในภาคใต้ ซึ่งมีจำนวนจังหวัดทั้งหมด 14 จังหวัด ขนาดของกลุ่ม

ตัวอย่างที่จะเป็นตัวแทนของประชากร ผู้วิจัยกำหนดตัวอย่างร้อยละ 20 ของจำนวนทั้งหมด 14 จังหวัด หรือเท่ากับ 3 จังหวัด

3.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของอำเภอในแต่ละจังหวัดที่ถูกเลือกได้นั้น ผู้วิจัยกำหนดตัวอย่างร้อยละ 20 ของจำนวนอำเภอที่อยู่ในจังหวัดนั้น

3.3 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนในแต่ละอำเภอที่ถูกเลือกได้นั้น ผู้วิจัยกำหนดตัวอย่างร้อยละ 20 ของจำนวนโรงเรียนที่อยู่ในอำเภอนั้น ๆ

3.4 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหาร การศึกษานั้น ผู้วิจัยกำหนดไว้ทุกคนหรือร้อยละ 100 ของจำนวนผู้บริหารการศึกษาทั้งหมดที่อยู่ในขอบข่ายของการสุ่มประชากร

3.5 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูประจำการ ผู้วิจัยกำหนดตัวอย่างร้อยละ 20 ของจำนวนครูประจำการทั้งหมดในแต่ละโรงเรียนหรือแต่ละวิทยาลัยที่สุ่มได้นั้น

003491

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากคำบางคำที่ใช้ในการวิจัย อาจมีความหมายแตกต่างจากคำที่ใช้กันโดยทั่วไป ดังนั้น เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงขอให้ความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

1. คุรุสภา หมายถึง องค์การที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการ เกี่ยวกับการส่งเสริมสวัสดิการ วิชาการ และมาตรฐานของครู และการบริหารบุคลากรครู เป็นสภาของครูในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 และมีสาขาอยู่ทุกจังหวัด

2. ครู หมายถึง บุคคลผู้ทำการสอนในสถานศึกษาทั้งหมดที่อยู่ในโรงเรียนหรือวิทยาลัยและผู้บริหาร การศึกษาในจังหวัดหรืออำเภอหรือโรงเรียน

ในการวิจัยนี้ มีครู 2 ประเภท คือ

1. ครูประจำการ
2. ผู้บริหารการศึกษา
3. ครูประจำการ หมายถึง ครูอาจารย์ที่ทำการสอนในโรงเรียนหรือวิทยาลัย ซึ่งได้รับเงินเดือนเป็นประจำ
4. ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ควบคุมและดูแลการศึกษา และการบริหารโรงเรียนในระดับท้องถิ่น และโรงเรียนหรือวิทยาลัย ได้แก่ ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าหมวดการศึกษา หัวหน้าส่วนการศึกษา หัวหน้าแผนกหรือหัวหน้าหมวดการศึกษาของเทศบาล อธิการ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่
5. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก แนวความคิดต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อวัตถุสิ่งของ ตลอดจนบุคคล และสถานการณ์ ตามปกติแล้วความคิดเห็นจะเกิดจากพื้นฐานของข้อเท็จจริงและประสบการณ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น
6. บทบาทของคุรุสภา หมายถึง อำนาจและความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับการงานโดยตรงที่คุรุสภาควรจะต้องทำ
7. กิจกรรมของคุรุสภา หมายถึง สิ่งที่คุรุสภาได้กระทำให้เกิดสมาชิก เช่น งานทางวิชาการ งานทางด้านสวัสดิการ งานทางด้านบริหารบุคคล
8. ภาคใต้ หมายถึง จังหวัดต่าง ๆ รวม 14 จังหวัด ดังต่อไปนี้คือ นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สตูล ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา สุราษฎร์ธานี กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต และระนอง
9. วุฒิของครู หมายถึง ระดับการศึกษา ในที่นี้หมายถึงประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
  1. วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
  2. วุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย

ผู้วิจัยคาดว่า ผลของการวิจัยอาจก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. เป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์ ในการพิจารณาวางแผนและประเมินผลเพื่อปรับปรุงบทบาทและกิจกรรมให้เหมาะสมกับความจำเป็นและความต้องการของครู ซึ่งเป็นความมุ่งหมายและนโยบายสำคัญเบื้องต้นของคณาจารย์
2. ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนงานโครงการและกิจกรรมตามอุดมการณ์ของคณาจารย์ให้เป็นการสอดคล้องกับแนวปฏิรูปการศึกษาและคณาจารย์
3. จะเป็นประโยชน์ในการกระตุ้นให้ครูได้เกิดความสนใจและมีความเข้าใจในคณาจารย์ที่ตนสังกัดอยู่มากยิ่งขึ้นในอันที่จะช่วยสนับสนุนให้ผู้บริหาร คณาจารย์ดำเนินงานบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย
4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยในโอกาสต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในภาคใต้ ซึ่งมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มครูประจำการและกลุ่มผู้บริหาร การศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลาก
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น (Questionnaire) ซึ่งใช้สอบถามทั้งครูประจำการ ผู้บริหารการศึกษา ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า แบบสอบถามที่ให้มีเพียงชุดเดียวและใช้กับทุกกลุ่ม ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดย
  - 2.1 ศึกษางานทางด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคณาจารย์ ตลอดจนหนังสือวารสาร สิ่งพิมพ์ บทความต่าง ๆ พระราชบัญญัติ กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

2.2 สัมภาษณ์ ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ครูสภา และนักวิชาการบางท่าน เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับบทบาทและกิจกรรมของครูสภา

ลักษณะของแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นมีหลายแบบ ได้แก่ แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) แบบประเมินค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open - ended)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกตามสถานศึกษาที่อยู่ในอำเภอ และจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งเก็บแบบสอบถามกลับคืน

4. ลำดับขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล
ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม กระทำโดยหาความถี่และอัตราร้อยละ

2. ความคิดเห็นของสมาชิกครูสภาที่มีต่อบทบาทและกิจกรรมของครูสภา โดยทั่วไป กระทำโดยหาความถี่ และอัตราร้อยละ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำการกับผู้บริหารการศึกษา และครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า กับครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในรูปของร้อยละ

3. ความคิดเห็นของสมาชิกครูสภาที่มีต่องานต่าง ๆ ทั้ง 3 ด้าน ที่ครูสภาได้จัดบริการให้แก่สมาชิกมาแล้ว จัดกระทำตามลำดับดังนี้

3.1 หากความถี่ของผู้ที่ทราบและไม่ทราบเกี่ยวกับงานต่าง ๆ ทั้ง 3 ด้านที่ครูสภาได้จัดบริการให้แก่สมาชิกมาแล้ว และแปลงเป็นอัตราร้อยละ และเปรียบเทียบผู้ที่ไม่ทราบระหว่างครูประจำการกับผู้บริหารการศึกษาและครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กับครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ในรูปของร้อยละ

3.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูประจำการกับผู้บริหาร

การศึกษา และครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่ากับครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ว่าแตกต่างกันหรือไม่ กระทำโดยหาค่าสถิติพื้นฐานที่จำเป็นแล้วเปรียบเทียบกับ t - test

4. ความคิดเห็นของครูที่ต้องการให้ครูสุภาคำเนินการแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานทั้ง 3 ด้าน พร้อมทั้งขอเสนอแนะนั้น กระทำโดยจัดรวบรวมเป็นหมวดหมู่แล้วหาความถี่และอัตราร้อยละ

ลำดับชั้นในการเสนอข้อมูล

การเสนอข้อมูลของการวิจัย ผู้วิจัยจะเสนอเป็นลำดับดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับชั้นในการเสนอข้อมูล

บทที่ 2 กล่าวถึง เอกสารอ้างอิงและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 กล่าวถึง วิธีการดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และลำดับชั้นการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 เป็นบทสรุปผลของการวิจัย การอภิปรายผลและขอเสนอแนะสำหรับหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย และตารางแสดงการกระจายของคำตอบของครูในภาคีโตที่มีต่องานต่าง ๆ ทั้ง 3 ด้านที่ครูสุภาได้จัดบริการให้แก่มหาศีกมาแล้ว จะเสนอในภาคผนวก